

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-873

14.8.2026

Fremtind Forsikring AS

Bilansvar

Skadelidtes medvirkning – bal. § 7 første ledd – uenighet om hendelsesforløp.

Skadelidte forsøkte å få til en samtale med bilfører som urettmessig hadde benyttet hans gårds plass som snuplass. Skadelidte mente bilen i den forbindelse rygget på ham, og at han deretter ble slengt i veibanen. Bilfører og passasjer mente at skadelidte hadde opptrådt truende, og at skaden oppstod da skadelidte hang seg i håndtaket for å forsøke å åpne døren, samtidig som bilen beveget seg bort fra gårds plassen. Begge parter hadde levert anmeldelse til politiet for hhv. påkjørsel og truende atferd. Skadelidte krevde at bilens ansvarsforsikring påtok seg ansvar for personskaden og tap fordi skadelidte ikke kunne utføre egeninnsats i et pågående byggeprosjekt. Foretaket dekket kr 492 for legeundersøkelse, men avslo videre dekning under personskade og for skadelidtes krav for bruk av entreprenør til egeninnsatsarbeid. Foretaket viste til at det var ulik oppfattelse av hendelsesforløpet og mente skadelidte hadde medvirket til hendelsen, slik at erstatningen bortfalt etter bal. § 7 første ledd. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: personskade ukjent – utgift entreprenør: kr 8 625

Saksfremstilling

I juli 2024 inntraff en hendelse der skadelidte ønsket å komme i kontakt med personer i en bil som benyttet hans gårds plass som snuplass. Skadelidte ville påpeke overfor personene i bilen at de ikke kunne benytte den private tomten som snuplass, men at de måtte benytte snuplassen lenger frem i veien. Før det kom til verbal kontakt låste personene i bilen dørene og manøvrerte bort fra konfrontasjonen. I den forbindelse beveget skadelidte og bilen seg på en slik måte i forhold til hverandre at skadelidte pådro seg personskader.

Det er opplyst at politiet kom til stedet en stund etter at situasjonen var over, men politiet opprettet ikke noen sak. Skadelidte og fører/passasjer av bilen har begge anmeldt forholdet til politiet, som hhv. påkjørsel av person og truende atferd. Politiet opprettet derfor to saker, som begge senere ble henlagt. Politidokumentene inneholdt anmeldelsene, men ikke noen politirapporter eller uttalelser fra polititjenestepersonene som senere kom til stedet. Politiet gjennomførte begrensede undersøkelser. Det ble første gjennomført samtale med et vitne i april 2025. Dette vitnet hadde ikke sett selve hendelsen, men kom til stedet da skadelidte lå på bakken.

Skadelidt og fører/passasjer i bilen hadde ulik oppfatning av hva som har skjedd. Skadelidte har i anmeldelsen, i korte trekk, gjort gjeldende at det oppstod to hendelser med samme bil i løpet av ett minutt. Skadelidt hevder at han ble rygget på da han befant seg på gårds plassen, og senere, da bilen akselererte, at han ble «slengt ned og blir liggende så lang jeg var midt i veien». Da bilen stoppet lenger ned i gaten, mente skadelidte at passasjeren sjekket bilen for skader, men viste ikke interesse for skadelidte som lå skadet lenger opp i veibanen. Bilen unndro seg deretter fra

skadestedet. Skadelidte kontaktet deretter politiet uten å oppnå kontakt, men forklarte at han senere kom i snakk med en patrulje og påviste synlige skader.

Personene i bilen hevdet i sin anmeldelse at de opplevde situasjonen slik at skadelidte (som en fremmed) løper mot bilen, mens de foretar snuoperasjonen på gårdsplassen. De hevdet at skadelidt skal ha banket og skreket og tatt tak i håndtaket på bildøren flere ganger. Fører av bilen kjørte da bort fra situasjonen, og de påsto at skadelidte ble hengende etter håndtaket på bilen et stykke før han falt. Passasjerer hevdet at bilen stoppet et stykke unna, at han gikk ut av bilen, og så at skadelidte fikk tilsyn av et vitne. De hevdet skadelidte igjen sprang mot bilen, og de forlot derfor stedet. Personene i bilen opplyste også at de i forbindelse med hendelsen var i kontakt med politiets nødnummer.

Bilen hadde ansvarsforsikring i Fremtind Forsikring AS (heretter foretaket). Skadelidte kontaktet foretaket med krav om dekning under ansvarsforsikringen i juli, og fulgte opp med konkretisering av kravet 10.8.24. Kravet bestod i dekning for utgifter til sjekk hos legevakten på kr 492. Skadelidt fremmet også et krav på kr 8 625 for kostnader til entreprenør i et pågående byggeprosjekt som måtte utføre arbeid som skadelidte egentlig skulle ha utført som egeninnsats. Dette var arbeid skadelidte på grunn av skaden var forhindret fra å utføre til rett tid. På faktura fra entreprenør av 9.8.24 fremgikk det:

Den 17/7 og 18/7 , er det utført tilretteleggingsarbeid og oppryddingsarbeid som kunde kunne utført selv (ca. 10 timer)

Foretaket sendte SMS 19.8.25, og senere e-post til skadelidte den 20.8.24 der det opplyste at det har utbetalt kr 492 for utgifter relatert til helseplager. Foretaket skrev at det ikke dekket noe erstatning for «opprydding». Skadelidte sendte e-post til foretaket samme dag og hevdet post knyttet til opprydding var et økonomisk tap relatert til skaden. Skadelidte ba foretaket lese skadelidtes situasjonsforklaring. Foretaket sendte e-post 21.8.24 om at det avventet politidokumentene.

Foretaket sendte ny e-post den 8.5.25 og skrev blant annet at det var stor uenighet om hendelsesforløpet, og at foretaket ikke erkjente ansvar under bilens ansvarsforsikring. Foretaket opplyste at personskadesaken ville bli avsluttet uten ytterligere behandling. Skadelidte sendte klage til foretaket på e-post den 18.5.25. Foretaket opprettholdt i e-post av 6.6.25 at det mente det ikke var grunnlag for å erkjenne ansvar under bilforsikringen. Skadelidte sendte ny e-post til foretaket 4.11.25 og sendte saken inn til Finansklagenemnda samme dag.

Skadelidte anfører i det vesentlige at foretaket er ansvarlig for hans personskader og lidt økonomisk tap. Skadelidte mener bilen rygget på ham og skadet hans høyre hofte, og at bilen straks deretter akselererte ut av oppkjørselen på en slik måte at skadelidt falt og pådro seg ytterligere skader. Skadelidtes forklaring, vitneforklaring og de fysiske skadene taler for at hendelsen inntraff slik han har forklart. Skadelidte krever at bilens forsikring holdes ansvarlig. Skadelidt har påvist personskader, og skadelidte har også dokumentert at skadelidt fikk merutgifter til entreprenør fordi han på grunn av skaden ikke var i stand til å utføre arbeid som egeninnsats til rett tid.

Foretaket har i det vesentlige anført at skadelidte har utvist uaktsomhet ved å sette seg i den situasjonen som medførte at han pådro seg skade. Foretaket viser til at sjåføren og passasjerer i bilen har en annen situasjonsforståelse enn skadelidte. De mener skadelidte har opptrådt truende, og at han falt fordi skadelidte holdt seg fast i håndtaket på bildøren da bilen kjørte bort fra oppkjørselen. Skadelidte burde ved denne handlingen ha innsett at risikoen for skade var nærliggende og betydelig. Foretaket mener ansvaret derfor bortfaller jf. bal. § 7 første ledd.

Foretaket har vist til HR-2006-1550-A, som også gjaldt hendelse der en person holdt seg fast i dørhåndtaket. Subsidiært anfører foretaket at posten knyttet til merutgifter til entreprenør ikke omfattes av bilansvaret.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Saken gjelder krav om dekning for skader og tap under bal.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Foretaket har ikke bestridd at klagers personskade er omfattet av det objektive bilansvaret iht. bal. § 4 uavhengig om skaden oppstod ved at klager ble rygget på av bilen, og/eller at skadene oppstod da klager falt i veibanen grunnet at bilen akselererte bort, uavhengig av om klager holdt i dørhåndtaket.

Foretaket har også utbetalt erstatning (kr 492) for klagers utgifter til undersøkelse hos legevakst.

Derimot avviser foretaket ytterligere ansvar pga. skadelidtes medvirkning, jf. bal. § 7 første ledd:

Har skadelidaren medverka til skaden med vilje eller i aktløyse, kan retten minka skadebotkravet eller lata det falla heilt bort, så nær som når skadelidaren kan leggjast berre lite til last. Avgjerda skal retta seg etter åtferda på kvar side og tilhøva elles.

Partene har motstridende forklaringer om hendelsesforløpet. Saksbehandlingen i nemnda er skriftlig, og nemnda har ingen mulighet for å besiktige skadestedet eller foreta egne undersøkelser, herunder gjøre partsavhør eller kontakte vitner for nærmere forklaring. Nemnda har i flere saker som gjelder uenighet ved trafikkulykker avvist saker til behandling fordi de ikke egner seg for skriftlig behandling, se eksempelvis FinKN 2019-410.

Finansklagenemnda har innhentet politidokumentene, som inneholder skadevolders og skadelidtes anmeldelser med partenes syn på hendelsesforløpet. I tillegg er det også et notat fra samtale politiet hadde med vitnet som kom til hendelsen. Denne samtalen ble gjennomført i april 2025, lenge etter hendelsen i juli 2024. Vitnet har heller ikke observert selve hendelsen i oppkjørselen, men kun fra det tidspunkt klager befant seg på bakken. Nemnda mener det her er flere forhold som bør belyses med muntlige forklaringer. Det kan også være nødvendig med sakkyndig og/eller medisinsk vitneføring knyttet til hvor forenlig skadene klager pådro seg vil være med de ulike hendelsesforløpene partene har lansert.

Nemnda mener etter dette saken ikke egnet til skriftlig behandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).